

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 76/24

Λουξεμβούργο, 30 Απριλίου 2024

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-178/22 | Procura della Repubblica presso il Tribunale di Bolzano

Ιδιωτική ζωή και δίωξη σοβαρών αδικημάτων: ο δικαστής που είναι αρμόδιος να επιτρέψει την πρόσβαση σε αρχεία τηλεφωνικών κλήσεων, με σκοπό την ταυτοποίηση των δραστών αδικήματος για τη δίωξη του οποίου η εθνική νομοθεσία προβλέπει την πρόσβαση στα δεδομένα αυτά, πρέπει να έχει τη δυνατότητα να την αρνηθεί ή να την περιορίσει

Κατά την ιταλική νομοθεσία, το αδίκημα της διακεκριμένης κλοπής συγκαταλέγεται μεταξύ των αδικημάτων για τα οποία επιτρέπεται η λήψη αρχείων τηλεφωνικών κλήσεων από πάροχο υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών μετά από άδεια δικαστηρίου. Το Δικαστήριο εκτιμά ότι η πρόσβαση στα εν λόγω αρχεία μπορεί να παρέχεται μόνο σε σχέση με τα δεδομένα προσώπων για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι εμπλέκονται σε σοβαρό αδίκημα και διευκρινίζει ότι εναπόκειται στα κράτη μέλη να ορίσουν τα «σοβαρά αδικήματα». Εντούτοις, ο δικαστής που είναι αρμόδιος να επιτρέψει την πρόσβαση πρέπει να έχει τη δυνατότητα να την αρνηθεί ή να την περιορίσει όταν διαπιστώνει ότι η επέμβαση στα θεμελιώδη δικαιώματα του σεβασμού της ιδιωτικής ζωής και της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που προκαλείται από την πρόσβαση είναι σοβαρή ενώ είναι πρόδηλο ότι το επίμαχο αδίκημα δεν είναι σοβαρό υπό το πρίσμα των κοινωνικών συνθηκών που επικρατούν στο οικείο κράτος μέλος.

Στο πλαίσιο ποινικής έρευνας για το αδίκημα της διακεκριμένης κλοπής δύο κινητών τηλεφώνων, η εισαγγελική αρχή (Bolzano) ζητεί από ιταλικό δικαστήριο άδεια να λάβει από όλες τις εταιρίες τηλεπικοινωνιών τα αρχεία τηλεφωνικών κλήσεων των συσκευών που εκλάπησαν προκειμένου να ταυτοποιήσει τους δράστες της κλοπής. Ο Ιταλός δικαστής εκφράζει αμφιβολίες ως προς το αν ο ιταλικός νόμος βάσει του οποίου υποβάλλεται το αίτημα συνάδει με την οδηγία της Ένωσης «για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες»¹. Αναφέρει συγκεκριμένα ότι ο ιταλικός νόμος αφορά τη δίωξη αδικημάτων τα οποία είναι ήσσονος κοινωνικής απαξίας και δεν δικαιολογούν, ως εκ τούτου, σοβαρή επέμβαση στα θεμελιώδη δικαιώματα του σεβασμού της ιδιωτικής ζωής και της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα δε ιταλικά δικαστήρια δεν διαθέτουν κανένα περιθώριο όσον αφορά την εκτίμηση της βαρύτητας εκάστου αδικήματος.

Με την απόφασή του, το Δικαστήριο κρίνει ότι η επέμβαση στα εν λόγω θεμελιώδη δικαιώματα που προκαλείται από την πρόσβαση σε αρχεία τηλεφωνικών κλήσεων μπορεί να χαρακτηριστεί σοβαρή και επιβεβαιώνει ότι πρόσβαση μπορεί να παρέχεται μόνο στα δεδομένα προσώπων για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι εμπλέκονται σε σοβαρό αδίκημα. Διευκρινίζει ότι εναπόκειται στα κράτη μέλη να ορίσουν τα «σοβαρά αδικήματα» για τους σκοπούς της εφαρμογής της επίμαχης οδηγίας. Πράγματι, η ποινική νομοθεσία εμπίπτει στην αρμοδιότητα των κρατών μελών εφόσον η Ένωση δεν έχει νομοθετήσει συναφώς.

Εντούτοις, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να παραμορφώνουν την εν λόγω έννοια και, κατ' επέκταση, την έννοια της «βαριάς εγκληματικότητας», περιλαμβάνοντας σε αυτήν αδικήματα προδήλως μη σοβαρά υπό το πρίσμα των

κοινωνικών συνθηκών που επικρατούν σε κάθε κράτος μέλος, ακόμη και αν ο εθνικός νομοθέτης έχει προβλέψει ότι τα αδικήματα αυτά τιμωρούνται με στερητική της ελευθερίας ποινή μέγιστης διάρκειας τριών ετών. Το Δικαστήριο διευκρινίζει, συναφώς, ότι ένα όριο που καθορίζεται με αναφορά σε τέτοια ποινή δεν φαίνεται, στο πλαίσιο αυτό, να είναι υπερβολικά χαμηλό. Εξάλλου, ο καθορισμός ενός ορίου πέραν του οποίου η μέγιστη στερητική της ελευθερίας ποινή με την οποία τιμωρείται ορισμένο αδίκημα δικαιολογεί τον χαρακτηρισμό του ως σοβαρού αδικήματος δεν είναι κατ' ανάγκην αντίθετος προς την αρχή της αναλογικότητας.

Προκειμένου ιδίως να εξακριβωθεί ότι δεν υφίσταται παραμόρφωση της έννοιας της «βαριάς εγκληματικότητας», είναι πάντως ουσιώδες, όταν η πρόσβαση στα διατηρούμενα δεδομένα ενέχει τον κίνδυνο σοβαρής επέμβασης στα θεμελιώδη δικαιώματα του οικείου προσώπου, η πρόσβαση αυτή να υπόκειται σε προηγούμενο έλεγχο είτε από δικαστήριο είτε από ανεξάρτητη διοικητική αρχή.

Επιπλέον, το δικαστήριο ή η ανεξάρτητη διοικητική αρχή που διενεργεί τον προηγούμενο έλεγχο πρέπει να έχει τη δυνατότητα να αρνηθεί ή να περιορίσει την πρόσβαση όταν διαπιστώνει ότι η επέμβαση στα θεμελιώδη δικαιώματα είναι σοβαρή ενώ είναι πρόδηλο ότι το επίμαχο αδίκημα δεν εμπίπτει πράγματι στη βαριά εγκληματικότητα υπό το πρίσμα των κοινωνικών συνθηκών που επικρατούν στο οικείο κράτος μέλος. Συγκεκριμένα, το δικαστήριο ή διοικητική αρχή πρέπει να είναι σε θέση να διασφαλίσει δίκαιη ισορροπία μεταξύ των αναγκών της έρευνας και των θεμελιωδών δικαιωμάτων του σεβασμού της ιδιωτικής ζωής και της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο και, εφόσον υπάρχει, η σύνοψη](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Ευαγγελία Λύκου ☎ (+352) 4303 2077

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106

Ακολουθήστε μας!

¹ [Οδηγία 2002/58/EK](#) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών.